

Maabe, naar de blot faae Forretningerne udførte tilbørligt. Dernæst sagde det ærede Medlem og den ærede Minister, at jeg havde talt om, at vi ikke kunde tro de aarlige Indberetninger, men derom har jeg ikke sagt et Ord. Jeg veed, at der gjøres aarlige Indberetninger, og jeg tvivler ikke om, at de Oplysninger, som deri gives, ere troværdige med Hensyn til, hvad de have brugt. Men jeg har ikke talt om, hvad de have brugt. Jeg har talt om, hvorvidt deres Forpligtelse, naar Lovforslaget vedtages, gaar til at bruge Udgifterne til det, her staar nævnt, og jeg talte altsaa om en Forpligtelse for Fremtiden, som de ikke have; men jeg taler ikke om Troværdigheden af deres Oplysninger om, hvorledes de have brugt Godtgjørelserne for de forbigangne Aar. Det er mærkværdigt, hvorledes man kan misforstaa en saa klar Ting. Det kunde ikke falde mig ind at sige Noget om Indberetningerne; men jeg gjen tager paa ingen Maade, at de ere bundne til at anvende disse Udgifter paa den Maade, som findes opført i Bilaget til Lovforslaget. Dette er altsaa ikke noget Godtjobsargument, og det undrer mig at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), der i en lang Række af Aar har været Medlem af Kontorholdsudvalget, kan være uvidende om, hvad der altid har været Enighed om, nemlig at Bestemmelserne med Hensyn til de Godtgjørelser, der gives ved saadanne Leiligheder, ikke ere bindende for de Vedkommende. Tidligere har dette været en Troartikel, men nu er det for det ærede Medlem blevet til et Godtjobsargument, skjøndt han mange Gange tidligere har underkrevet det. — Det samme ærede Medlem har lagt megen Vægt paa, at netop disse Forretninger vare undergivne en meget stærk og alvorlig Kontrol. Jeg gaar imidlertid ud fra, at et Udvalg som dette maa antage, at alle Embedsmænds Embedsforretninger ere undergivne en alvorlig Kontrol, og jeg ser ikke nogen som helst Grund til mere at anføre dette for disse end for andre Embeders Vedkommende. Derjom det skal betyde Noget, at man bør give disse Embedsmænd mere end andre, fordi de ere undergivne en meget alvorlig Kontrol, maa deri ligge, at man ikke tror, at andre Embedsmænd ere undergivne en alvorlig Kontrol; jeg kan ikke se Andet, end at vi derved gjøre den indirekte Beskyldning, at der ellers ikke udøves nogen saadan Kontrol. Vi maa gaa ud fra, at der søres en alvorlig Kontrol overalt, og det er altsaa ikke nogen Grund til at give mere paa det ene Sted end paa det andet, at man anfører, at et Embede er undergivet en meget alvorlig Kontrol. — Jeg tror nu at have klaret for det, som jeg behøver at sige Noget om, ogsaa ligeoverfor den ærede Minister. Den ærede Minister anførte, at han i sit Forslag var gaaet de paagældende Embedsmænd noget nærmere, end de selv havde ønsket. Ja, det er vistnok meget

ofte Tilfældet, at en Minister er nødt til at sige af paa, hvad de Vedkommende ønske. Dette finder jeg ganske rimeligt og naturligt, og jeg tror ikke, at der deri ligger nogen saadan videre Fortjeneste, hvortil vi kunne tage Hensyn. Naar der her efter Flertallets Forslag gives Kjøbenhavns Lovbæsen en Forhøjelse i Kontorholds-godtgjørelsen af 5,200 Kroner, medens det efter Lovforslaget vilde faae en Forhøjelse af 6,200 Kroner, forekommer det mig, som jeg anførte, og som jeg skal gjen tage, da den ærede Minister heller ikke rigtig havde fattet dette, at være mærkværdigt, at man anstiller saa store Betragtninger og saa vægtige Overvejelser, naar Tælen ikke er om mere. Jeg gaar ud fra, at Embederne i alle Maader blive lige saa vel besørgede i Fremtiden som hidtil, om Forhøjelsen end ikke er bleven saa stor, thi vi maa huske paa, at der, hvad ogsaa hidtil har været Tilfældet, til enhver Tid paa Jimantsloven kan gives dem et yderligere Tillæg til deres Kontorholds-godtgjørelse, naar det ophyses for Thinget, at der virkelig er medgaaet mere; dette er jo ikke blevet forhindret herved. Hvis de Herrer ville efterse Bilagene, ville de finde, at det ogsaa af dem fremgaar, at der er blevet tilflaaet yderligere Tillæg til flere, naar det har vist sig at have været fornødent; men jeg kan paa ingen Maade indrømme, at de Betragtninger, der ere fremsatte, paa nogen Maade kunne anvendes paa de Forslag, som her foreligge. Havde vi foreslaaet, at der slet ingen Forhøjelse skulde gives, kunde jeg forstaa, at disse Betragtninger vilde have været paa deres Plads; men da den Forhøjelse, som ogsaa vi ville give, er saa betydelig som den er, kan jeg ikke indrømme, at disse Bemærkninger ramme vore Forslag.

Steenstrup: Jeg skal kun sige, at det med Hensyn til Kjøbenhavn, ikke maa lades ud af Betragtning, at det er uhyre Pengesummer, hvormed disse Menneffer have at gjøre. Det kan ikke hjælpe, at Landet i Aar sparer 1000 Kr. og at aare nogle Tusind Kr., naar en skjønne Dag en Guldmægtig løber bort med 100,000 Kr. Jeg vil ikke sige, at det ene er en nødvendig Følge af det Andet, men det kan dog maaft blive en Følge deraf. Naar Regjeringen stiller et Forslag, hvorved man kan sige: Her kunde der maaft knibes lidt, men man dog samtidig indrømmer, at dette kan være et Spørgsmaal underkastet, siger jeg, at man ikke bør knibe der; thi Regjeringen kommer da næste Gang med et Forslag, hvorom man paa Forhaand kan sige, at vi derved ere komne ind paa Pruttesystemet. Naar Regjeringen er kommet med et Forslag, om hvilket hele Udvalget har indrømmet, at der er moderat, siger jeg, at man bør tage det og ikke sige Noget af, naar man løber en saa stor Risiko med store Summer, som man her virkelig løber.